

BYS KONGRELERİNİN KENDİNE ATIF AÇISINDAN İNCELENMESİ

Umut ÜZMEZ¹

Nuran ÖZTÜRK BAŞPINAR²

Atıf/©: Üzmez, U., ve Öztürk Başpınar, N., (2018). BYS kongrelerinin kendine atıf açısından incelenmesi, *Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 11(3), 2304-2314. doi: 10.17218/hititsosbil.453976

Özet: Bibliyometrik nitelikli bu araştırmada, Elektronik Meslek Yüksekokulları Dergisinin (ejovoc) Ulusal Büro Yönetimi ve Sekreterlik (BYS) Kongresi özel sayılarında (2014, 2015 ve 2017 yılları) yayınlanan 80 makale kendine atıf açısından incelenmiştir. Makaleler -eş zamanlı- kendine atıf ve -farklı zamanlı- kendine atıf olarak iki bölümde ele alınmıştır. Farklı zamanlı kendine atıfla ilgili tarama Google Scholar üzerinden (01.08.2018'de) yapılmıştır. Makaleler yazar kendine atfın yanı sıra kongre kendine atfı açısından da incelenmiştir. Kendine atıfla ilgili araştırmalarda, yazar kendine atfı, dergi kendine atfı, kurum kendine atfı ve ülke kendine atfı gibi farklı biçimler görülmektedir. Ancak, "kongre kendine atfı" kavramı ilk kez kullanılmakta ve çalışmaya özgün bir değer kazandırmaktadır. Kongre kendine atfı, kongre kapsamında üretilen yeni yayınlarda, daha önce yine bu kongre kapsamında üretilmiş olan yayınlara atıf yapılmasıdır. İlk bölümde yazar kendine atf oranı %1,26, kongre kendine atf oranı %4,61 olarak bulunmuştur. Kongre kendine atf kapsamında en çok atıf bildiri kitaplarındaki çalışmalara yapılmıştır. İkinci bölümde yazar kendine atf oranı %8,45 (%91,55 yazar dışından), kongre kendine atf oranı %12,68 (%87,32 kongre dışından) olarak bulunmuştur. Bulunan kendine atf oranları kabul edilebilir düzeydedir. Araştırma sonuçlarına göre, BYS kongreleri için üretilen yayınlardan sonraki kongrelerde de faydalanıldığı tespit edilmiştir. Ayrıca bu yayınların yazar ve kongre dışından da atıf aldığı belirlenmiştir. BYS kongresinin akademik dünyaya katkı yaptığı ve bu katkının BYS kongrelerinin sürdürülmesi açısından motive edici olduğu yargısına ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Büro Yönetimi, Sekreterlik, Bibliyometri, Kendine Atıf, Kongre Kendine Atıf.

An Examination of OMS Congresses in Terms of Self-Citation

Citation/©: Üzmez, U. and Öztürk Başpınar, N., (2018). An examination of oms congresses in terms of self-citation. *Hitit University Journal of Social Sciences Institute*, 11(3), 2304-2314. doi: 10.17218/hititsosbil.453976

Abstract: In this study that can be qualified as a bibliometrics one, 80 articles, published in the special issues (2014, 2015 and 2017) of National Office Management and Secretarial (OMS) Congress in the Electronic Vocational School Journal, were investigated from the respect of the self-citation. The articles were handled in two sections as the synchronously self-citation and diachronously self-citation. The review related to diachronously self-citation was carried on via Google Scholar (on the 01.08.2018). The articles, beside the author self-citation, were examined from the respect of the congress self-citation. In the studies about the self-citation, it is seen that there are different types of the self-citation as author self-citation, journal self-citation, institution self-citation and country self-citation. However, the concept of the congress self-citation was used for the first time here and it adds a genuine value to the study. The congress self-citation is a kind of self-citation produced new

Makale Geliş Tarihi: 16.8.2018

Makale Kabul Tarihi: 11.10.2018

Bu çalışma, 4-5 Mayıs 2018 tarihlerinde Çorum'da düzenlenen, 16. Ulusal Büro Yönetimi ve Sekreterlik Kongresinde bildiri olarak sunulmuştur.

¹Öğr. Gör., Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi; Doktora Öğrencisi, Sakarya Üniversitesi, e-posta umut.uzmez@beun.edu.tr

²Dr. Öğr. Üyesi, Anadolu Üniversitesi, Eskişehir Meslek Yüksekokulu, e-posta nbozturk@anadolu.edu.tr

publications within the congress by adopting publications produced for the congress. The rates of the author self-citation and the congress self-citation were found, in turn, 1.26% and 4.61% in the first section. From the respect of the congress self-citation, the most of the citations were from the proceeding books. In the second section, it was found that the rate of the author self-citation was 8.45% (91.55% other than the author) and that of congress self-citation was 12.68% (87.32 out of the congress). The rates found are acceptable levels. According to the results of the research, it was determined that the congress after the publications produced for the OMS congresses also benefited. On the other hand, it was determined that these publications received citation (from out of author and congresses). It has been reached that the OMS congress has contributed to the academic world and that this contribution is motivating in terms of maintaining the OMS congresses.

Keywords: *Office Management, Secretarial, Bibliometrics, Self-Citation, Congress Self-Citation.*

1. GİRİŞ

Bibliyometrik araştırmalar bilimsel yayınların ve bu yayınların kaynaklarında bulunan kaynakların ayrıntılı olarak incelendiği çalışmalar (Al ve Soydal, 2010, s.350). Bibliyometrik çalışmalarla bir yandan herhangi bir konudaki en verimli araştırmacılar belirlenirken, diğer yandan da bunlar arasındaki etkileşimin boyutları gözler önüne serilmekte, çeşitli konularda ülkeler, kurumlar ya da ekoller arasında karşılaştırmalar yapma olanağı sağlanmaktadır (Al, 2008, s.19). Bu araştırmalarda kimi zaman çok büyük boyutta veri setleri ile çalışılırken, kimi zaman belli bir alanda az sayıda veri ile çalışılmaktadır (Al ve Soydal, 2010, s.350). Bibliyometrik çalışmalara ilgi ve bu alandaki yayın sayısı her geçen gün artmaktadır. Özellikle de atıf dizinlerine dayalı çalışmalarda önemli düzeyde artış görülmektedir (Al, 2008, ss. 9- 18). Atıf dizinleri, çevrimiçi olarak erişilebilirliği ve kullanım kolaylığı açısından tercih edilen bir veri kaynağı olmaktadır (Al ve Soydal, 2010, s.350). Bibliyometrik çalışmalarda dergiler, bilim alanları veya kongreler; yazar sayısı- unvanı, konu, atıflar, kaynak sayısı-türü, sayfa sayısı gibi birçok farklı özellik açısından incelenmektedir. Aktarılan düşüncenin, teörinin, yöntemin, ölçeğin vb. kaynağını açıklayan atıflar, bibliyometrik çalışmalarda farklı açılardan –ki bunlardan biri de kendine atıftır (self-citation)- incelenmektedir. Bu çalışmada Ulusal Büro Yönetimi ve Sekreterlik (BYS) Kongrelerinden üretilen makaleler kendine atıf açısından incelenmektedir.

“Kongre”ler de bilimsel araştırma konusu olabilmekte ve kongreleri farklı açılardan inceleyen birçok araştırma bulunmaktadır. Bunlardan biri de kongreleri bibliyometrik özellikleri açısından inceleyen araştırmalardır (Üzmez ve Öztürk Başpınar, 2017, s.36). BYS Kongresinin bibliyometrik açıdan incelendiği sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. İlki 2002 yılında düzenlenen ve 2018 yılında 16.’sı düzenlenen BYS Kongreleri, 16. Kongre öncesinde iki çalışmaya konu olmuştur. Gürcü (2014), 2012 yılındaki BYS kongre bildirimlerini yöntem/metodoloji sorunları ve yetersizlikleri açısından incelemiştir. Üzmez ve Öztürk Başpınar (2017), 2010-2015 yılları arasındaki BYS kongre bildirimlerini yazar ve tema açısından incelemiştir. 16. BYS Kongresinde Öztürk Başpınar ve diğerleri (2018), 2013-2017 yılları arasındaki BYS kongre bildirimlerinden dergilerde makale olarak yayınlananlarını bibliyometrik açıdan incelemiştir. Bu tür çalışmalar, gerek kongrenin kendini tanıması ve keşfetmesi gerekse de akademik camiaya tanıtılması açısından oldukça önemlidir. Araştırma kapsamına kendi yayın birikiminin alınması ve yayın birikiminin geriye doğru araştırmalara konu olması BYS literatürünün geliştirilmesi açısından önemli olup; yayın birikiminin böyle bir çalışmayı gerektirecek olgunluğa eriştiğinin de bir göstergesidir. Ayrıca BYS kongresinin ve BYS alanının yayın niteliğinin artırılması açısından geribildirim ve öz değerlendirme sağlanabilmektedir.

Aşağıdaki bölümlerde, öncelikle kendine atıfla (self-citation) ilgili teorik çerçeve çizilmekte, amaç, kapsam, önem ve yöntem açıklanmakta ve son olarak bulgular değerlendirilmektedir.

2. KENDİNE ATIF KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Kendine atıf genellikle yazar kendine atıfı olarak anlaşılır. Yazar kendine atıfı (author self-citation), yazar(lar)ın daha önceki yayınlarına atıf yapmasıdır (Eto, 2003, s.13). Dergi kendine atıfı (journal self-citation), dil kendine atıfı (language self-citation), disiplin kendine atıfı (discipline self-station), web sayfası kendine atıfı (web page self-station) (Rousseau, 1999, s.521), ülke kendine atıfı (country self-citation), kurum kendine atıfı (institution self-citation) ve bunun gibi (Eto, 2003, s.13) birçok farklı sınıflandırma yapılabilmektedir. Bunlara ek olarak bu çalışmada, kongre kendine atıfı (congress self-citation) kavramı türetilmiş ve ilk kez kullanılmıştır. Kongre kendine atıfı, kongre kapsamında üretilen yeni yayınlarda, daha önce yine bu kongre kapsamında üretilmiş olan yayınlara atıf yapılmasıdır.

Metodolojik olarak kendine atıf iki farklı yolla sayılabilmektedir. Bunlar eş zamanlı (synchronously) ya da farklı zamanlı (diachronously) kendine atıftır (Lawani, 1982'den aktaran Aksnes, 2003, s.235). Eş zamanlı kendine atıf, yazarın makalenin kaynakçasında kendine yaptığı atıflardır. Farklı zamanlı kendine atıf ise, makaleye gelen atıflarda yer alanlardır. Eş zamanlı kendine atıf oranı, yazarın kaynakçada yazar ya da ortak yazar olduğu yayınlara dikkate alınarak hesaplanırken; farklı zamanlı kendine atıf oranını tespit etmek için bir atıf veri tabanı kullanılmalıdır (Aksnes, 2003, ss.235-236).

Kendine atıf başlı başına iyi ya da kötü değildir (Bajpai, 2016, s.609). Kendine atıflar da, diğer atıflar gibi, yayınlanmış çalışmalar arasında düşünsel bir bağ kurar (Pichappan ve Sarasvady, 2002, s.288) ve bu bağlamda kendine atıf, yeni çalışmanın öncekilerle devamını göstermek için gerektiğinde kullanılmalıdır (Bajpai, 2016, s.609). Bununla birlikte kendine atıf nedenleri, diğer atıf nedenlerinden farklılık gösterir (Pichappan ve Sarasvady, 2002, ss.288, 286). Yazarların kendine atıf yapma nedenleri şöyle sıralanabilir (Pichappan ve Sarasvady, 2002, s.286; Al ve Soydal, 2010, s.351):

- Önceki çalışmayı bir adım öteye taşımak ve yenilerini eklemek,
- Önceki çalışmanın görünürlüğünü artırmak,
- Çalışmanın literatürde kalmasını ve alıntılanmasını sağlamak,
- Gelecek çalışmaları duyurmak,
- Az atıf alan ya da hiç atıf almayan çalışmaları tanıtmak, hatırlatmak,
- Yeni veriler ve kanıtlar sunarak, önceden öne sürülen yöntem, formül vb. için aşinalık sağlamak ve geçerliliğini artırmak,
- Bir alanda “uzman” olduğunu kanıtlamak, hakemleri ve okuyucuları ikna etmek,
- Kendi atıf oranını yükseltmek.

Bonzi ve Synder (1991) ile Fowler ve Aksnes (2007)'in çalışmaları kendine atıf nedenleri hakkında fikir vermektedir. Bonzi ve Synder (1991), kendine atıf yapan farklı disiplinlere mensup 51 yazarın, kendine atıf ve başkalarına atıf nedenlerini karşılaştırdıkları bir araştırma yapmışlardır. Araştırma sonucunda “önceki çalışma üzerine yeni çalışma inşa etme” ve “alanda yazarın yetkinliğini kurma” seçeneklerinde kendine atıf öne çıkmış ve kendine atıf ile başkalarına atıf

arasında anlamlı farklılık bulmuşlar, diğer nedenler bakımından ise anlamlı bir farklılık tespit edememişlerdir.

Kendine atfın başkaları tarafından yapılan atıflara etkisini ele alarak kendine atfın altında yatan güdüleyicileri araştıran Fowler ve Aksnes (2007), Norveçli bilim insanlarının makalelerine yapılan yarım milyondan fazla atfı incelemiş ve kendine atıfların başkaları tarafından yapılan atıfları artırdığı sonucuna ulaşmıştır. Buna göre, kendine atfı yazarın önceki çalışmalarının görünürlüğünü veya argümanlarının yetkinliğini artırır, başkaları yazarın önceki çalışmaları hakkında daha fazla haberdar oldukça ya da güvenilirliklerine daha fazla ikna oldukça, yazarın gelecekte başkalarından daha fazla atfı alması beklenebilir. Bu durum kendine atfı yapmak için gerçek bir kariyer motivasyonunun varlığına işaret eder (Fowler ve Aksnes, 2007, s.428). Yazarın makale yayımlandıktan kısa süre sonra bu makaleye atfı yapması, aynı konuda birbirini izleyen çalışmaları belli bir dönemde gerçekleştirmeleriyle açıklanabilir. Ayrıca yazarın kendine atfı, ilgili alanda yazarın yetkinliğinin bir göstergesi olarak değerlendirilebilir. Bununla birlikte, belli bir süre içinde yazarın az sayıda atfı alması ve bunun tamamının kendine atfı olması, literatürde, söz konusu yazarın etkisinin bulunmadığı şekilde yorumlanabilmektedir (Al ve Soydal, 2010, ss.358-359). Ancak burada, çalışılmamış veya az çalışılmış bir konuda çalışan bir yazarın kendine atfı oranının yüksek olmasını doğal karşılamak gerekir.

Aksnes (2003) ve Rousseau'nun (1999) çalışmaları da kendine atfın bazı özelliklerini ortaya çıkarmaktadır. Aksnes (2003), Norveç kaynaklı 45.000'den fazla makaleyi kendine atfı açısından analiz etmiş ve şu sonuçlara ulaşmıştır: *Atfı sayısı düşük makaleler en yüksek kendine atfı oranına sahiptir. **Çok yazarlı yayınlar daha fazla kendine atfı almaktadır. Yazar sayısı ile kendine atfı sayısı arasında güçlü bir pozitif korelasyon vardır. ***Kendine atfı oranı disiplinler arasında farklılık göstermektedir. ****Çoğu kendine atfı ilk bir yıl içinde yapılmaktadır. Rousseau (1999), yüksek atfı alan dergiler üzerinde yaptığı araştırmada, başlangıçtaki (özellikle aynı yayın yılındaki) kendine atfı oranıyla sonraki yıllardaki kendine atfı oranları arasında farklılık olduğu sonucuna ulaşmış; başlangıçtaki yüksek kendine atfı oranını, editöryal etkilere ve yazarların ya da araştırma ekiplerinin aynı dergideki birbirini izleyen ve ilişkili yayınlarına bağlamıştır.

Kendine atfı oranlarının kabul edilebilir değeri nedir? sorusu zor bir sorudur ve bunun için kesin kabul edilen bir oran yoktur. Bununla birlikte, dergi kendine atfı açısından bakıldığında, multidisipliner dergiler ve yüksek etki faktörüne (impact factor) sahip dergiler düşük kendine atfı oranlarına sahiptir. Örneğin Web of Science (WOS) kapsamında Journal Citation Reports (JCR) Fen versiyonunda listelenen dergilerin (2002 yılı için) %80'i, %20 ve daha az kendine atfı oranına sahiptir ve kendine atfı oranı ortalaması %12,41'dir. Kendine atfı oranının en fazla %20 olması derginin WOS'da kalmasına katkı sağlamaktadır. Bir dergide çıkan yayınların WOS kapsamındaki diğer dergilerden az atfı alması ve kendine atfının fazlalığı, derginin WOS'da taranmasının durdurulmasında en önemli nedenler olarak gösterilebilir (Asan, 2013, ss.60, 64-65). Aşırı kendine atfı etik sorunları beraberinde getirebilmekte; mükerrer yayın ve kendini intihal gibi durumlara sebep olabilmektedir.

Yabancı literatüre kıyasla, yerli literatürde kendine atfı odaklanan oldukça sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Biglu'nun (2007) İran ve Türkiye dergilerinde kendine atfı yapma eğilimlerini incelediği çalışma, Al ve Soydal'ın (2010) bilgin bilim alanında kendine atfı inceledikleri çalışma, yine Al ve Soydal'ın (2012) Energy Education Science and Technology adlı derginin kendine atfını analiz ettikleri çalışma kendine atfı ile ilgili yerli çalışmalara örnek gösterilebilir. Yerli literatürde, kendine atfı, daha çok -birkaç farklı özelliği inceleyen- bibliyometrik çalışmalarda ele alınan başlıklardan ve/veya araştırma sorularından biri olarak göze çarpmaktadır.

3. ARAŞTIRMA

Bu araştırmada, BYS kongresinde sunulan ve daha sonra makale olarak yayınlanan bildirilerin kendine atıf açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Bu açıdan bibliyometrik nitelikli bir araştırmadır. Dergilerin kongre özel sayılarında yayınlanan makaleler kapsama alınmış ve araştırma bu niteliğe uyan son üç kongre (12. Kongre-2013, 14. Kongre-2015 ve 15. Kongre-2017 Kongre) ile sınırlı tutulmuştur. Bahsi geçen özel sayılar Elektronik Meslek Yüksekokulları Dergisinde (ejovoc) yayınlanmıştır. 2013 yılına ait özel sayı 2014'te, 2015 ve 2017 yıllarına ait özel sayı aynı yılda çıkmıştır. Bu özel sayılarda toplam 80 makale (2014 yılında 31, 2015 yılında 34 ve 2017 yılında 15) yayınlanmıştır.

Makaleler eş zamanlı kendine atıf ve farklı zamanlı kendine atıf olarak iki farklı metotla incelenmiştir. Eş zamanlı kendine atıf oranı, makalenin kaynakçasında yer alan yazarın daha önceki yayınlarının toplam kaynak sayısına oranlanmasıyla bulunmuştur. Bir makalenin kaynakçasında aynı kitabın farklı yıllardaki basımları ayrı ayrı gösterilmişse, bu tek bir kaynak olarak değerlendirilmiştir. Kaynakçada gösterilen web sayfalarından, bir yazara veya kuruma ait bir makale/yazı/paylaşım olanlar ya da incelenen örnek olayla ilgili olanlar dışında kalanları değerlendirme dışında tutulmuştur. Farklı zamanlı kendine atıf oranı ise, makalenin yayınlandıktan sonra aldığı atıflardan, yazarın kendisince yapılan atıfların toplam atıfa oranlanmasıyla bulunmuştur. Farklı zamanlı kendine atıfla ilgili tarama Google Scholar üzerinden (01.08.2018 tarihinde) yapılmıştır. Google Scholarda zaman zaman aynı atıf birden fazla kez görünebildiğinden, mükerrer atıflar varsa bunlar tek bir atıf olarak değerlendirilmiştir. Atıfların görülebildiği WOS, Scopus ve diğerleri veri tabanları üzerinden tarama yapılamamıştır. Çünkü ejovoc bu veri tabanlarında taranamamaktadır. Makaleler yazar kendine atıf ve kongre kendine atıfı açısından da ayrı ayrı incelenmiştir.

BYS Kongreleri ve BYS alanının ilk kez bu çalışmada, kendine atıf açısından incelenmesi; "kongre kendine atıfı" kavramının ilk kez kullanılması ve böylece ilgili literatüre katkı yapılması; yerli literatürde az çalışılmış bir konu olan kendine atıfa odaklanması çalışmanın özgün değerini artırmaktadır.

4. BULGULAR VE DEĞERLENDİRME

Bu bölümde eş zamanlı kendine atıf ve farklı zamanlı kendine atıf bulguları ayrı ayrı ele alınmakta ve değerlendirilmektedir.

4.1.Eş Zamanlı Kendine Atıf Bulguları

Tablo 1. Makale ve Atıf Sayıları

Yılı	Makale Sayısı	Atıf Sayısı
2014	31	568
2015	34	598
2017	15	265
Toplam	80	1.431

Tablo 1'de yıllar itibarıyla yayınlanan makale sayıları ve kaynakçadaki atıf sayıları gösterilmektedir. Buna göre örnekleme oluşturan 80 makalenin, kaynakçasında toplam 1.431 atıf yer almıştır.

Tablo 2. Kendine Atıf Sayıları/Oranları

Yılı	Yazar Kendine Atıf		Kongre Kendine Atıf		Yazar-Kongre Kendine Atıf	
			Atıf		Kesişmesi	
2014	7	%1,23	21	%3,70	3	%0,53
2015	6	%1,00	31	%5,18	3	%0,50
2017	5	%1,89	14	%5,28	4	%1,51
Tümü	18	%1,26	66	%4,61	10	%0,70

Tablo 2’de eş zamanlı kendine atıf sayıları/oranları, yazar kendine atıf, kongre kendine atıf ve yazar-kongre kendine atıf kesişmesi olmak üzere ayrı ayrı verilmiştir. Buna göre toplamda, yazar kendine atıf oranı ortalaması %1,26, kongre kendine atıf oranı %4,61 olarak gerçekleşmiştir. Bulunan eş zamanlı kendine atıf oranları düşük olup, kabul edilebilir düzeydedir. Hem yazar kendine atıfı hem de kongre kendine atıfı en yüksek oranı 2017’de (sırasıyla %1,89 ve %5,28) görülmüştür. Yazar-kongre kendine atıf kesişme (yani yazarın daha önce bu kongre kapsamında kendi ürettiği yayınına atıfı) ortalaması %0,70 olmuştur. Burada da en yüksek oran -ortalamanın iki katından fazla olarak- 2017’de görülmüştür.

Tablo 3. Kendine Atıf Yapma Durumu

Yılı	Yazar Kendine Atıf		Kongre Kendine Atıf		Yazar-Kongre Kendine Atıf	
			Atıf		Kesişmesi	
2014	5	%16,13	13	%41,94	2	%6,45
2015	5	%14,71	16	%47,06	2	%5,88
2017	2	%13,33	6	%40,00	2	%13,33
Toplam	12	%15,00	35	%43,75	6	%7,50

Tablo 3’te kaç makalede eş zamanlı kendini atıf yapıldığı incelenmiştir. Buna göre 2014’te -özel sayıda yayınlanan- 31 makalenin 5’inde yazar kendine atıf, 13’ünde kongre kendine atıf; 2015’te -özel sayıda yayınlanan- 34 makalenin 5’inde yazar kendine atıf, 16’sında kongre kendine atıf; 2017’de -özel sayıda yayınlanan- 15 makalenin 2’sinde yazar kendine atıf, 6’sında kongre kendine atıf yapılmıştır. Toplam 12 makalede (%15’inde) yazar kendine atıf, 35 makalede (%43,75’inde) kongre kendine atıf yapılmıştır. Bu bulgu, BYS kongreleri için üretilen yayınların BYS alanında tercih edilen bir bilgi kaynağı olduğunu ve sonraki kongrelerde de bunlardan faydalandığını göstermektedir. Yazar-kongre kendine atıfının kesiştiği makale sayısı toplamda 6’dır.

Yapılan incelemede, yazar(lar)ın kendine atıf yaptığı 12 makaleden 1’inde 4, 1’inde 3, 1’inde 2 farklı yayınına atıf yaptığı, diğerlerinde ise 1’er yayınına atıf yaptığı görülmüştür. Bir derginin WOS’da kalmasında belirleyicilerden biri olan %20 kendine atıf oranı (Asan, 2013: 64) referans alınır; incelenen makalelerden sadece birinin bu değeri aştığı, diğerlerinin ise bu değerin altında olduğu (9’u %10’un altında, 2’si %10-20 aralığında) görülmüştür. Ayrıca kongre kendine atıfı yapmış 35 makaleden 7’sinin bu değerin üzerinde (en yüksek %40), diğerlerinin bu değerin altında olduğu (17’si %10’un altında, 11’i %10-20 aralığında) görülmüştür.

Tablo 4. Atıf Yapılan Yayın Türü (Kongre Kendine Atıf)

Yılı	Dergi		Diğer Makale
	Özel Sayısı	Bildiri Kitabı	
2014	1	14	6
2015	10	10	11
2017	7	7	0
Toplam	18	31	17
	%27,27	%46,97	%25,76

Tablo 4'te, araştırma kapsamında incelenen 80 makalede, kongre kapsamında üretilen hangi tür yayınlardan alıntı yapıldığı incelenmiştir. Kongre kapsamında üretilen başlıca yayınlar, bildiri kitapları ve dergilerin kongre özel sayılarıdır (2014 öncesinde farklı dergilerde çıkartılmış özel sayılar da mevcuttur.). Bunların dışında, kongrede sunulup, daha sonra farklı dergilerde yayınlanmış makaleler de mevcuttur. Bu makaleleri tespit etmek kolay olmamıştır. Bunları tespit edebilmek için, kaynakçada gösterilen yayınlarla kongre program kitapçıkları karşılaştırılmıştır. Tablo 4'e göre en çok bildiri kitaplarından (%46,97) kongre kendine atıf yapılmış olup; diğer iki türün oranları birbirine yakındır. Bildiri kitapları daha önceki yıllara da uzandığından ve diğer türlere göre daha fazla yayın içerdiğinden, oranın yüksek çıkması anlaşılabilir. Atıf yapılan bildiri kitapları 2003 yılına kadar uzanmaktadır.

Tablo 5. En Fazla Kongre Kendine Atıf Alan Kongre Yayınları

Makale Adı	Yazar(lar)ı	Kaynak Türü	Yayın Yılı	Atıf
Büro Yönetimi ve Yönetici Asistanlığı Programı Öğrencilerinin Mesleki Becerilerinin İncelenmesi Üzerine Bir Araştırma: Kazım Karabekir Meslek Yüksekokulu Örneği	Duman, H. Çöğürçü, İ. Çakmak, V. Atay, M.	Diğer Makale	2011	6
Yöneticilerin Büro Personeli Olarak Çalışanlardan Beklentileri Üzerine Bir Araştırma	Çakmak, V. Çöğürçü, İ. Delen, F. Duman, H	Diğer Makale	2011	4
Meslek Yüksekokulları Büro Yönetimi Sekreterlik Bölümü Öğrencilerinin Bölüme ve Mesleğe İlişkin Beklenti ve Algı Değerlendirmesi	Gökdeniz, İ. Erduran, T. Güler, Y. B.	Bildiri Kitabı	2008	3
Bilgi Toplumunda Sekreterlik Mesleğine Genel Bakış	Karademir, Ö. Karakulle, İ.	Dergi Özel Sayısı	2013	3
Büro Yönetimi ve Yönetici Asistanlığı Öğrencilerinin Kariyer Olanaklarına Bakış Açılarının İçerik Analizi ile İncelenmesi: Facebook Örneği	Çiftçi, M. Cevher, E.	Dergi Özel Sayısı	2014	3

Araştırma kapsamında incelenen 80 makalede, kongre kapsamında üretilen hangi yayınlara kaç kez alıntı yapıldığı incelenmiş; buna göre, kongre kapsamında üretilen 39 farklı yayına atıf yapıldığı (kongre kendine atıf) görülmüştür. Bunlardan en çok atıf alanları Tablo 5'te gösterilmiştir. Ayrıca tabloda yer verilmeyen yayınlardan 12'sine ikişer kez, 22'sine birer kez atıf yapılmıştır. Bunların dışında bildiri kitabı veya dergi özel sayısına yapılan genel atıflar da

bulunmaktadır. En çok atıf alan yayınların konularına bakıldığında, Üzmez ve Öztürk Başpınar (2017) tarafından yapılan çalışmada listelenen en çok çalışılan temalarla uyum görülmektedir. Bu temalar tabloda vurgulu olarak gösterilmiştir.

4.2.Farklı Zamanlı Kendine Atıfı Bulguları

III. bölümde belirtildiği gibi; farklı zamanlı kendine atıf, Google Scholar'da 01.08.2018 tarihinde yapılan taramayla tespit edilmiştir. 2017 özel sayısının Kasım'17'de yayınlanması, yayınlanmasının üzerinden kısa bir süre geçmiş olması ve henüz atıf almaması nedeniyle bu bölümde 2014 ve 2015 yıllarına dair bulgulara yer verilmiştir.

Tablo 6. Atıf Alan Makale Sayıları

Yılı	Makale	Atıf Alan	Yazar Kendine Atıf Alan	Dışardan Atıf Alan	Kongre Kendine Atıf Alan	Kongre Dışından Atıf Alan
2014	31	15	5	14	5	12
2015	34	7	0	7	0	7
Toplam	65	22	5	21	5	19

Tablo 6'da, makalelerden kaçınının atıf aldığı gösterilmektedir. Buna göre 65 makaleden 22'si atıf almıştır. 2014 yılı makalelerinden 15'i (yaklaşık yarısı) atıf almıştır. Bu makalelerden 14'ü başkalarından atıf almış, 5'i yazar kendine atıf almıştır. Ayrıca 12'si kongre dışından atıf almış, 5'i kongre kendine atıf almıştır. 2015 yılı makalelerinden 7'si atıf almış; bu atıfların tamamı yazar ve kongre dışından gelmiştir.

Tablo 7. Kendine Atıf Sayıları/Oranları

Yılı	Alınan Atıf	Yazar Kendine Atıf	Başkasından Aldığı Atıf	Kongre Kendine Atıf	Kongre Dışından Aldığı Atıf
2014	54	6	48	9	45
2015	17	0	17	0	17
Toplam	71	6	65	9	62
		%8,45	%91,55	%12,68	%87,32

Tablo 7'de farklı zamanlı kendine atıf sayıları/oranları verilmiştir. Buna göre, yazar kendine atıf oranı ortalaması %8,45 (%91,55'i yazar dışından), kongre kendine atıf oranı %12,68 (%87,32'si kongre dışından) olarak gerçekleşmiştir. Bulunan farklı zamanlı kendine atıf oranları kabul edilebilir düzeydedir. Bununla birlikte farklı zamanlı kendine atıf oranları, eş zamanlı kendine atıf oranlarından daha yüksek çıkmıştır. Ancak, II. bölümde belirtildiği gibi, bir makalenin yayınlandıktan sonraki ilk yıllarda kendine atıf oranının daha yüksek çıkması beklenen bir durumdur.

Tablo 8. En Fazla Atıf Alan Makaleler

Makale Adı	Yazar(lar)ı	Yılı	Atıf
Eğitimde sosyal ağların kullanımına ilişkin öğrenci görüşlerini belirlemeye yönelik bir araştırma: facebook örneği	Acar, S. Yenmiş, A	2014	10
Büro yönetimi ve yönetici asistanlığı öğrencilerinin kariyer olanaklarına bakış açılarının içerik analizi ile incelenmesi: facebook örneği	Çiftçi, M. Cevher, E.	2014	6
Mobbing (yıldırma) davranışlarının tıbbi sekreterlerin tükenmişliği üzerine etkisi	Çakıroğlu, E. Tengilimoğlu, D.	2014	5
Örgütsel çatışma yönetiminde duygusal zekânın etkisini incelemeye yönelik kuramsal bir araştırma	Kılıçaslan, S.	2014	5
Büro yönetimi ve sekreterlik öğrencilerinin duygusal zekâ düzeyleri ile çatışma yönetimi stratejileri arasındaki ilişkisi: Dumlupınar Üniversitesi örneği	Çınar, H. Özden, S. Özkuk, Ö. Çokay, F.	2014	4
Ön lisans öğrencilerinin kariyer değerlerini etkileyen faktörler üzerine bir araştırma	Şentürk, E. E. Buran, K.	2015	4
Öğrencilerin sosyal görünüş kaygısının öğrenim yeri tercihlerine etkisi	Çınar, H. Keskin, N.	2015	4

Atıf alan 22 makaleden, en çok atıf alanları Tablo 8’de gösterilmiştir. Bunların dışında atıf alan diğer makalelerden 5 tanesi üçer, 8 tanesi ikişer, 2 tanesi birer atıf almıştır.

Farklı zamanlı kendine atıf bulguları birlikte değerlendirildiğinde, BYS kongreleri kapsamında üretilen yayınların başkalarından ve kongre dışından da atıf aldığı görülmüştür. Bu bağlamda, BYS kongresinin akademik dünyaya katkı yaptığı ve bu katkının BYS kongrelerinin sürdürülmesi açısından motive edici bir unsur olduğu düşünülmektedir.

5. SONUÇ

Bibliyometrik nitelikli bu çalışmada, BYS kongrelerinin yayın birikiminin kendine atıf açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Bu bağlamda, BYS Kongrelerinde bildiri olarak sunulup daha sonra Elektronik Meslek Yüksekokulları Dergisinin (ejovoc) BYS Kongresi özel sayılarında (2014, 2015 ve 2017 yılları) yayınlanan 80 makale kendine atıf açısından incelenmiştir. Makaleler eş zamanlı ve farklı zamanlı kendine atıf olarak iki ayrı yolla incelenmiş olup; farklı zamanlı kendine atıflar Google Scholar üzerinden (01.08.2018 tarihinde) yapılan tarama ile tespit edilmiştir. Makaleler yazar kendine atıfın yanı sıra kongre kendine atıfı açısından da incelenmiştir. “Kongre kendine atıfı” kavramı ilk kez bu çalışmada kullanılmıştır. Kongre kendine atıfı, kongre kapsamında üretilen yeni yayınlarda, daha önce yine bu kongre kapsamında üretilmiş olan yayınlara atıf yapılmasıdır. Yerli literatürde az çalışılmış bir konu olan kendine atıfa odaklanılması ve kongre kendine atıf kavramının geliştirilmesi çalışmanın özgün değerini artırmaktadır.

Eş zamanlı kendine atıf bulgularına göre, araştırma kapsamında incelenen 80 makalenin kaynakçalarında toplam 1.431 atıf yer almıştır. Bu atıflarda, yazar kendine atıf oranı %1,26, kongre kendine atıf oranı %4,61 olarak bulunmuştur. Kongre kendine atıf kapsamında en çok

atıf (yaklaşık yarısı) bildiri kitaplarındaki çalışmalara yapılmıştır. En çok atıf yapılan yayınların konularına bakıldığında, Üzmez ve Öztürk Başpınar (2017) tarafından yapılan çalışmada listelenen en çok çalışılan temalarla uyum görülmüştür. Farklı zamanlı kendine atıf bulgularına göre, araştırma kapsamındaki makaleler 71 atıf almış; bu atıflarda yazar kendine atıf oranı %8,45 (%91,55 yazar dışından), kongre kendine atıf oranı %12,68 (%81,32 kongre dışından) olarak bulunmuştur.

Gerek eş zamanlı gerekse de farklı zamanlı kendine atıf oranları kabul edilebilir düzeyde çıkmıştır. Bununla birlikte eş zamanlı kendine atıf oranları, farklı zamanlı kendine atıf oranlarından daha düşük çıkmıştır. Araştırma bulguları birlikte değerlendirildiğinde, BYS kongreleri için üretilen yayınların BYS alanında tercih edilen bir bilgi kaynağı olduğu ve sonraki kongrelerde bunlardan faydalandığı; ayrıca bu yayınların yazar ve kongre dışından da atıf aldığı görülmüştür. Bu açıdan BYS kongresinin akademik dünyaya katkı yaptığı ve bu katkının BYS kongrelerinin sürdürülmesi açısından motive edici bir unsur olduğu yargısına ulaşılmıştır. Nitekim araştırma kapsamına ilgili alanın kendi yayın birikiminin alınması, yayın birikiminin böyle bir çalışmayı gerektirecek olgunluğa eriştiğinin bir göstergesidir.

KAYNAKÇA

- Aksnes, Dag W. (2003). A macro study of self-citation, *Scientometrics*, 56(2), pp. 235-246.
- Al, U. ve Soydal, İ. (2010). Bilgibilim alanında kendine atıf üzerine bir çalışma. *Bilgi Dünyası*, 11(2), ss. 349-364.
- Al, U. ve Soydal, İ. (2012). Dergi kendine atfının etkisi: energy education science and technology örneği, *Türk Kütüphaneciliği*, 26(4), ss. 699-714.
- Al, U. (2008), *Türkiye'nin bilimsel yayın politikası: atıf dizinlerine dayalı bibliyometrik bir yaklaşım*. Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara.
- Asan, A. (2013). *Türk dergilerinin web of science'teki yeri, İmpakt Faktör (Etki Faktörü) ve H İndeks*. (erişim adresi: uvt.ulakbim.gov.tr/tip/sempozyum11/Sayfa-53-74.pdf), (erişim tarihi: 1 Ağustos 2018).
- Bajpai, M. (2016). Self citation in scientific literature: a reviewer's perspective (Letter to the Editor). *Çukurova Medikal Journal*, 41(3), pp. 609.
- Bıglı, M. H. (2007). Tendency towards the self-citation among journals in Iran and Turkey, *Bilgi Dünyası*, 8, 2, ss. 297-309.
- Bonzi, S. ve Synder, H. W. (1991). Motivations for citation: a comparison of self citation and citation to others. *Scientometrics*, 21, 2, pp. 245-254.
- Elektronik Meslek Yüksekokulları Dergisi, (2014). 12. BÜROKON Özel Sayısı. Cilt: 4, S: 3.
- Elektronik Meslek Yüksekokulları Dergisi, (2015). 14. BÜROKON Özel Sayısı. Cilt: 5, S. 3.
- Elektronik Meslek Yüksekokulları Dergisi, (2017). 15. BÜROKON Özel Sayısı Cilt: 7, S. 2.
- Eto, Hajime. (2003). Interdisciplinary information input and output of a nano-technology project, *Scientometrics*, 58(1), pp. 5-33.
- Fowler, James H. ve Aksnes, Dag W. (2007). Does self-citation pay?. *Scientometrics*, 72, 3, pp. 427-437.

- Gürcü, Özgür D. (2014). Türkiye'deki büro yönetimi ve sekreterlik alanındaki araştırmalarda metodolojik sorunlar: ulusal büro yönetimi ve sekreterlik kongresi üzerine bir inceleme, *Elektronik Meslek Yüksekokulları Dergisi*, 12. BÜROKON Özel Sayısı, Cilt: 4, S. 3, ss. 228-236.
- Öztürk Başpınar, N., Gürcü, Ö. D., Bozdoğan, Cansu, Ay, G. (2018). Büro yönetimi ve sekreterlik alanında yayınlanan makalelerin bibliyometrik analizi [Özet Bildiri]. Z. Işık, K. Buran, Ö. F. Karakaş (Eds.). 16. *Ulusal Büro Yönetimi ve Sekreterlik Kongresi Bildirileri*, 4-5 Mayıs 2018, (ss. 24). Çorum: Hitit Üniversitesi.
- Pichappan, P. ve Sarasvady, S. (2002). The other side of the coin: the intricacies of author self-citations, *scientometrics*, 54, 2, pp. 285-290.
- Rousseau, R. (1999). Temporal Differences in Self-Citation Rates of Scientific Journals, *Scientometrics*, 44, 3, pp. 521-531.
- Üzmez, U. ve Öztürk Başpınar, N. (2017). Ulusal büro yönetimi ve sekreterlik kongre bildirilerinin yazar ve tema analizi: 2010-15 yıllarına ilişkin bir değerlendirme, *Elektronik Meslek Yüksekokulları Dergisi*, 15. BÜROKON Özel Sayısı, Cilt: 7, S. 2, ss. 35-43.